

Фикҳ дарслари (161-дарс) Қуръондан муяссар бўлганича қироат қилинг!



19:00 / 25.11.2021 2989

Фарзнинг икки рақъатининг ҳар бирида ҳамда витр ва нафлнинг ҳар бир рақъатида бир оят қироат қилиш — ушбу жумлада келган маъно қироатнинг энг оз миқдорини билдиради. Фарз намози икки, уч ва тўрт ракатли бўлиши маълум. Уларнинг ҳаммасининг биринчи ва иккинчи ракатларида қироат фарз. Витр ва нафл намозларининг барча ракатларида қироат фарз, чунки аслида нафл намози икки ракатли бўлади. Агар ундан ортиқ бўлса ҳам, ҳар икки ракат ўзига хос намоз ҳисобланади. Витр намози қироат бобида нафл намозга қўшилган.

Ўша бир оят билан кифояланган гуноҳкордир.

Яъни, бир оят қироат қилиб, ўша билан кифояланиб, бошқа қироат қилмаган одам Фотиҳани ўқимагани учун тарки вожиб қилиши ила гуноҳкор бўлади. Аммо намози намоз бўлаверади.

Икковларининг наздида бир узун ёки уч қисқа оят қироат қилиш.

Имом Абу Юсуф ва имом Муҳаммаднинг бу гаплари амал учун қабул бўлган.

Намозда Қуръондан қироат қилиш фарзлигига далиллар:

Аллоҳ таоло Муззаммил сурасида:

هَثُلْتُ وَهَفْصَنَوِ لِيْلَلِ يَثُلْتُ نَمِ يَنْدَا مُوقَاتِ كِنَا مُلْعِي كَبَرِّ نِ
هُوَ صُحْتُ نَلِ نَأْمَلَعِ رَاهَهُ لَوِ لِيْلَلِ رَدَّقِي هَلْ لَوِ كَعَمِ نِي دَلَا نَمُ هَفْئِ اطَوِ
مُكِنَمِ نُوكَيْسِ نَأْمَلَعِ نَأْرُقُلَا نَمِ رَسَيْتِ أَمِ أُوْوَرُقَافِ مُكَيْلَعِ بَاتَفِ
نَوْرَحِ أَوِ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ لَصَفِ نَمِ نُوْعَتَبِي ضَرَّالِ يَفِ نَوْبِرَضِي نَوْرَحِ أَوِ يَضْرَمِ
هَلْ صِلَا أُوْمِي قَأَوُ هُنَمِ رَسَيْتِ أَمِ أُوْوَرُقَافِ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ يَفِ نَوْلَتِ أُوِي
رِيْحِ نَمِ مُكْسُفِنَالِ أُوْمِدَقُتِ أَمِوْ أَنْسَحِ أَضْرَقِ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ أُوْوَرُقَافِ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ أُوْتِ أَوِ
مِيْحِرُ رُوْفَعِ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ أُوْرْفَعَتِ سَأَوِ أَنْجَأَ مَطْعَأَ أَوِ أَرِيْحِ وَهَلْ لَوِ لِيْلَلِ أَدْنَعُ هُوْدِحَتِ

«Бас, Қуръондан муяссар бўлганича қироат қилинглар», деган (20-оят).

Бу амр намоз ўқиш тўғрисидаги оят ичида келган.

«لِاقِمِ لِسُو هِيْلَعِ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ يَصْهَلْ لَوِ لِيْلَلِ وَسَرِّ نَأْ هُنَعُ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ يَضْرَرِي رُهَيْ بَأْنَعِ
يَتَخَعُ كَرَامُتِ نَأْرُقُلَا نَمِ كَعَمِ رَسَيْتِ أَمِ أَرُقَامُتِ رَّبِّكَ فِ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ يَصْلِي لِيْلَلِ يَتَمُ قِ إِذِي
مُتِ، إِجْأَسْنِي مَطِطِي تَخْجُجُ سَأْمُتِ، أَمِ إِاقَلِ دَعَتِي تَخَعُ فَرَامُتِ، أَعِ كَارْنِي مَطِطِي
هُنَمِ خَلْأَهْ أَوِ». «أَوَّلُ كِتَابِ صِيْفِ كَلِّ دُلْعِ فِ أَوِ، أَسْجَلِ أَجْنِي مَطِطِي تَخَعُ فَرَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Намозга турганингда такбир айт, сўнг Қуръондан билганларингни ўқи. Кейин рукуъ қил ва рукуъдаги ҳолингда бироз тин ол. Кейин (бошингни) кўтар ва қадингни ростлаб, тиклан. Кейин сажда қил ва саждадаги ҳолингда ҳам (бироз) тин ол. Кейин бошингни кўтар ва ўтирган ҳолингда (бироз) тин ол. Намозингнинг ҳаммасида ҳам шундай қил», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Бу ҳадисда намозда қироат лозимлиги алоҳида таъкидланмоқда.

«لِاقِمِ لِسُو هِيْلَعِ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ يَصْهَلْ لَوِ لِيْلَلِ وَسَرِّ نَأْ هُنَعُ هَلْ لَوِ لِيْلَلِ يَضْرَرِي رُهَيْ بَأْنَعِ
مُ. مَلْسُ مَهْ أَوِ». «هَلْ لَوِ لِيْلَلِ يَصْلِي لِيْلَلِ يَتَمُ قِ إِذِي

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қироатсиз намоз йўқдир», дедилар».

Имом Муслим ривоят қилган.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўзлари ҳам, доимо, ҳар бир намозда қироат қилганлар.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди